

kan godt tænke mig, at Afskedigelser i det hele taget kan komme til at foreligge. Der vil jeg, saa vidt det er muligt, have undtaget de ældre og veltjente Tjenestemænd, som i en Aarrække har arbejdet for Staten. Jeg finder, at dem maa man gøre sig Flid for at holde i deres Stillinger, indtil Tjenesteledighed medfører, at saadanne Pladser bliver ledige.

Jeg har altsaa desværre ikke — og det som Partiets Ordfører — kunnet berede den højtærede Finansminister nogen Glæde ved at give Anvisning paa visse Veje, som vi kunde tænke os at betræde, naar der er Tale om at gennemføre en Nedskæring, men det er med velberaad Hu. Jeg vil heller ikke i Dag give nogen Anvisning i saa Henseende, fordi jeg tror, at det maa man vente med, indtil Forhandlingerne er begyndt. Naturligvis, hvis Tjenestemændene overhovedet ikke vil indlade sig i nogen Forhandling, kommer man jo til at tage Spørgsmaalet op inden for Rigsdagen, men hvis Tjenestemændene selv skulde anse det for at være i deres velforstaaede Interesse at komme i en saadan Forhandling, forekommer det mig, at saa har vi holdt os alle Veje aabne, og det er navnlig af det Hensyn, vi har villet gøre det.

Jeg forstaar, at jeg paa en eller anden Maade har misforstaaet det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen i Gaar. Jeg havde Indtryk af, at det ærede Medlem nævnte de betydelige Besparelser, der var sket i Aarenes Løb, som et yderligere Motiv til ikke nu at skære ned paa Tjenestemændene, men det har det altsaa ikke været. Jeg glæder mig over, at vi altsaa nu vel kan notere, at der er sket store Besparelser i Aarenes Løb med Hensyn til Lønningsudgifter, men ikke saaledes, at det har været paa Tjenestemændenes Bekostning, og det var det, jeg navnlig vilde undgaa, at man fik det Indtryk. Vi, som kender Forholdene, ved, at det ikke er Tilfældet, men det kunde godt hænde, at man ude omkring i Landet, hvor man ikke var saa nøje inde i Forholdene, lagde Vægt paa, at nu har man taget saa uendelig mange Millioner fra Tjenestemændene, og nu vil man tage mere endnu, i Stedet for at Forholdet er det, at Tjenestemændene selv ved denne Besparelse for Staten i Virkeligheden ikke er væsentligt anderledes stillet økonomisk, end de var i den Periode, da Pristallet var højt oppe og de paagældende Tillæg altsaa ogsaa.

Jeg sætter min Lid til, at vi skal naa til et Resultat, og at vi derfor ogsaa vil

kunne finde hinanden, saaledes at det ikke skal blive for strengt for Tjenestemændene, og det dog i nogen Maade skal kunne tilfredsstille Statens Krav om Nedskæring.

A. M. Hansen: Den højtærede Finansminister udtalte sin Forundring over, at jeg kunde tilsige mit Partis Medvirken til at naa et Resultat. Denne Forundring kan kun tilskrives, at den højtærede Minister har overhørt, at jeg tilsagde denne Forhandlingsvillighed ud fra de Synspunkter, jeg forud i min Tale havde gjort gældende, og derfor kan mine Udtalelser kun forstaaes saaledes, at vi fra vor Side er villige til at tage Del i de kommende Forhandlinger om Tjenestemændenes Løn, for at et godt Resultat af disse Forhandlinger kunde naas til den Termin, som jeg i Forvejen havde omtalt. Jeg synes ikke, der er nogen Modsigelse i det, jeg havde hævdet, thi man venter jo fra alle Sider, at der vil komme en Forhandling i Gang i Udvalget og ogsaa en Forhandling med Tjenestemændene; og det var denne Forhandling med Tjenestemændene, jeg hentydede til.

Den højtærede Minister sagde saa endvidere i sin Tale, at Tanken om Forsørgertillægget vinder frem. Ja, den vinder frem, tvunget frem gennem den højtærede Ministers Energi, tvunget frem, som jeg paaviste i min Tale i Gaar, i 1923 imod Tjenestemændenes Ønske.

Naar den højtærede Minister ogsaa vil have, at Tjenestemændenes Alderstillelægg skal betragtes som en Art Forsørgertillæg, synes jeg dog, at den højtærede Minister bliver for ivrig efter at se Forsørgertillæg i ethvert Løntillæg. Det er jo en kendt Sag, at Alderstillelægg tilfalder de paagældende Tjenestemænd, uanset om de er Forsørgere eller ej. Og Staten har jo dog ogsaa Interesse i at bevare sine Tjenestemænd op igennem Aarene i Statens Arbejde, i det Arbejde, som Tjenestemændene gennem Aarene skaffer sig større og større Erfaring og Dygtighed i. Af Hensyn hertil har man ogsaa i sin Tid ordnet Statstjenestemændenes Løn saaledes, at den stiger med Alderen.

Det glæder mig, at den højtærede Minister var villig til at forhandle om Ændring i de foreslaaede Stedstillæg.

Saa talte den højtærede Minister om, at de Tjenestemænd, der skal svare den høje Skat, medens de har lavere Indtægter, er langt gunstigere stillet end de Tusinder af erhvervsdrivende i vort Samfund, der maa opgive deres Indtægter til Nul. Ja, deri har den højtærede Minister jo Ret.